

[Henry Hansen.]

sættes; men jeg tilsiger fra venstres side en velvillig behandling af det foreliggende forslag.

Poul Clausen: Vi lever jo i de store opfindelsers århundrede, og det er vel ikke så mærkeligt, at der i et sådant århundrede også opfindes nye plantesygdomme og nye skadedyr. Derfor er det vel også naturligt, at man søger at ajourføre lovreglerne på dette område. Det finder jeg så meget rimeligere, som man faktisk har kunnet notere gode resultater af de hidtil foretagne bekæmpelser af nytteplanternes fjender. En enkelt undtagelse herfra danner dog på en måde kampen mod berberisbusken, der jo til almindelig forskrækkelse dukkede op et lille halvt århundrede efter, at man havde troet, at den var udryddet. Jeg tror imidlertid, at dette skyldes, at loven om dens bekæmpelse må være gået i glemmebogen i en vis periode, idet jeg anser det for usandsynligt, at årsagen til buskens genkomst nu skyldes, at man ved udrydningen havde overset enkelte småbuske, som der står i bemærkningerne. Der har nok været ny tilgang også; ellers havde udbredelsen af sortrust næppe været så kolossal, som det hedder i bemærkningerne. Men hvorom alting er: nytten af en lov som den foreslåede erkendes af mit parti, og forslaget vil få vor støtte. Ved den kommende udvalgsbehandling kan jeg dog tænke mig at foreslå enkelte mindre betydende ændringer, som jeg derfor ikke skal komme ind på ved denne første behandling.

Kun vil jeg til den højtærede landbrugsminister bemærke, at det forekommer mig at være en usædvanlig affattelse, når det i § 6, stk. 4, hedder, at størrelsen af en erstatning, forinden den kan indbringes for domstolene, skal forelægges tre mænd. Sådant står der, muligvis overført fra den gamle lov, men er det ikke underligt at ajourføre en lov som den foreliggende uden at ajourføre en sådan tekst? For det første er det ikke klart, om disse — jeg havde nær sagt tre små mænd, men det skal muligvis være tre meget store mænd, hvad ved jeg — skal have forelagt spørgsmålet én ad gangen, eller om det er tanken, at de skal danne en slags koncilium eller

nævn, og dernæst vil jeg spørge, om det slet ikke kan tænkes, at det i noget tilfælde kan være kvinder. Har den højtærede landbrugsminister ikke overvejet risikoen for ved denne affattelse at skabe modstand fra en ganske stærk kreds her i tinget mod en ellers nyttig og fornuftig lov?

Bortset herfra får forslaget, som jeg allerede har nævnt, mit partis anbefaling.

Kirkegaard: I næsten alle landbrug landet over og i øvrigt også af mange interesserede haveejere gøres der et solidt arbejde for at bekæmpe ondartede plantesygdomme og ondartede skadedyr. Det hører også med som en nødvendig forudsætning for at avle en stor afgrøde, enten det nu er i mark eller have. Men det slår ikke under alle forhold til, at bekæmpelsen udføres frivilligt; over for særlig farlige sygdomme eller skadedyr må ingen af os knibe uden om, hvis bekæmpelsen skal slå til, og derfor er det nødvendigt med lovforanstaltninger, selv om disse foranstaltninger kan være generende og medføre både arbejde og udgifter.

Når danske landbrugsprodukter skal sælges til udlandet, er der mange vanskeligheder at overvinde, ikke bare toldgrænser, forbud o. s. v., men også strenge krav til kvaliteten. Nogle af disse krav er efter min opfattelse sagligt urimelige, men det er der ikke noget at gøre ved, de må opfyldes, hvis vi vil sælge, og derfor er det lovforslag, vi her behandler, et lovforslag, som omfatter et stort og vigtigt område.

Af enkeltheder vil jeg kun nævne, at det fremgår af den højtærede landbrugsministers fremsættelsestale, at kartoffelålen vistnok for tiden truer eksporten af kartofler mere end sygdomme og skadedyr i øvrigt. Men vi har desværre ikke lært at bekæmpe kartoffelålen effektivt direkte; vi kan kun sulte den ud, som det hedder i fagsproget, og det kan føre med sig, at vi må overveje forbud mod at have kartofler i flere år i træk på samme areal; der kan også blive tale om forbud inden for visse områder. Det er rigtigt, som ministeren nævner, at det er forfærdelig ubehageligt at gennemføre et sådant forbud, men her må vi tage stilling til, hvad der betyder lidt, og hvad der betyder meget, og det er jo af stor betydning, at vore eksportmuligheder med